EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 20.7.2020
COM(2020) 326 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

2019-vurdering af medlemsstaternes fremskridt hen imod de nationale 2020-mål for energieffektivitet og hen imod gennemførelsen af direktivet om energieffektivitet som krævet i henhold til artikel 24, stk. 3, i direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet

1. Indledning

I december 2019 vedtog Kommissionen en meddelelse om den europæiske grønne pagt[1], hvori der fastlægges en kurs mod klimaneutralitet inden 2050 og opfordres til flere foranstaltninger for dekarbonisering inden 2030. Eftersom 75 % af de drivhusgasser, der udledes i EU, stammer fra forsyning og brug af energi, er yderligere fremskridt inden for energieffektivitet afgørende for at opfylde vores forpligtelser om mere CO_2-neutralitet og mere ambitiøse klimamål i de næste ti år. Energieffektivitet er en prioritet i den grønne pagt. Et punkt, der er endnu vigtigere i fremtiden, er gennemførelsen af den eksisterende lovgivning om energieffektivitet sammen med en udbredt anvendelse af princippet om energieffektivitet først.

Der er nu stor opmærksomhed på de næste ti år og den længere tidshorisont frem til 2050, men det er lige så vigtigt at holde fokus på fremskridtene mod 2020-målene. Disse mål er udgangspunktet for enhver stigning i ambitionsniveauet. Alle mangler og forsinkelser i 2020 vil påvirke vejen til opnåelse af 2030- og 2050-målene. Desuden vil virkningerne af covid-19-krisen også spille en rolle. Det anslås, at den vil reducere efterspørgslen efter energi i 2020, hvilket kan gøre det muligt at nå 2020-målene, selvom efterspørgslen efterfølgende forventes at stige igen. Det bør dog påpeges, at denne reduktion ikke er en følge af strukturelle ændringer.

Denne statusrapport fremlægges af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 24, stk. 3, i direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet, som ændret ved direktiv (EU) 2018/2002 ("energieffektivitetsdirektivet"). Denne rapport er den sidste i rækken af rapporter i dette format i henhold til energieffektivitetsdirektivet, eftersom denne tilgang skal tilpasses artikel 35 i forordning (EU) 2018/1999 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen (forvaltningsforordningen).

Denne rapport giver et ajourført billede af de fremskridt, der er gjort frem til 2018 med hensyn til at nå EU's mål for energieffektivitet på 20 % for 2020[2]. Den tager endnu ikke højde for de mulige virkninger af covid-19-krisen på opfyldelsen af 2020-målet. Den primære datakilde har været de officielle europæiske statistikker[3] om energi, der anvender den metode for udarbejdelse af energiopgørelser, der blev anvendt frem til 2018[4] (for at bevare sammenhæng med tidligere rapporter og den metode, der er anvendt til at fastsætte mål for energieffektivitet). Rapporten bygger også på statusrapporten om energieffektivitet fra 2018,[5] de årlige rapporter, som medlemsstaterne har indsendt i 2019[6], og den supplerende analyse, der blev gennemført i 2019 og først i 2020. For bedre at kunne forstå de faktorer, der ligger

[1] COM(2019) 640 final.

[2] 2020-målet indebærer en sænkning af EU-28's endelige energiforbrug til højst 1086 Mtoe og af dets primærenergiforbrug til højst 1483 Mtoe.

[3] Offentliggjort af Eurostat frem til januar 2020.

[4] De detaljerede datasæt, der er anvendt til rapporten, er tilgængelige på https://ec.europa.eu/eurostat/documents/38154/4956218/Energy-Balances-April-2020-edition.zip/69da6e9f-bf8f-cd8e-f4ad-50b52f8ce616

[5] COM(2019) 224 final.

[6] https://ec.europa.eu/energy/content/annual-reports-2019_en

bag de seneste energitendenser, blev der anvendt en dekompositionsanalyse, som er udviklet af Det Fælles Forskningscenter (JRC)[7] og Odyssee-Mure-projektet[8].

2. Resumé af resultaterne

Rapporten omhandler EU-28 og indeholder data frem til 2018.

De vigtigste konklusioner er som følger:

- Primærenergiforbruget faldt med 0,7 % i 2018 i forhold til 2017. Det endelige energiforbrug steg med 0,1 % hvert år. Alligevel ligger begge indikatorer over den fastlagte kurs mod 2020-målene.
- Ændringer i vejrforhold påvirker fortsat niveauet for energiforbrug[9]. Den varme vinter i 2018 dæmpede energiefterspørgslen til rumopvarmning, men virkningen blev opvejet af stigninger i energiforbruget inden for transport og industri. Tal korrigeret for vejrforhold viser faktisk en større stigning i det endelige energiforbrug i 2018 (jf. figur 1).
- Et stigende aktivitetsniveau presser fortsat energiforbruget op, og de nye politikker og foranstaltninger, som medlemsstaterne gennemførte i 2018, var ikke tilstrækkelige til at opveje denne stigning.
- Konklusionerne i de årlige rapporter om energieffektivitet fra 2019 angiver, at nogle medlemsstater opnåede besparelser, der ligger langt under, hvad det er nødvendigt for 2018 for at opfylde deres krav om kumulative besparelser for 2014-2020.

Faldet i primærenergiforbruget kan fortolkes som en positiv udvikling. Hvis denne hastighed fastholdes, er den imidlertid utilstrækkelig til at opfylde målene for 2020 under normale økonomiske betingelser, og hastigheden er lavere end den gennemsnitlige årlige reduktion ved en lineær kurve fra 2005 til 2020-målet (1 % pr. år). På grund af den korte tid til at gennemføre nye politikker forekommer det stadig mere usandsynligt, at 2020-målene kan nås uden en kraftig påvirkning fra eksterne faktorer såsom covid-19-krisen. Det er dog stadig vigtigt, at bestræbelserne bliver intensiveret, fordi alt, hvad der mangler for at nå 2020-målene, eller en stigning i energiefterspørgslen efter covid-19-krisen, også vil gøre det endnu vanskeligere at nå målene for 2030.

For bedre at kunne vurdere den stigende tendens i energiforbruget og finde en mulig vej frem oprettede Kommissionen i juli 2018 en taskforce for at mobilisere indsatsen for at nå EU's mål for energieffektivitet i 2020[10]. Under møderne i denne taskforce i 2019 fremhævede medlemsstaterne behovet for fuldt ud at gennemføre den eksisterende lovgivning, for bedre at mobilisere EU's struktur- og samhørighedsfonde og for at iværksætte yderligere tiltag, der vil

---

[7] Economidou, M. and Romàn Collado, R. (2020) Assessing energy efficient trends in the EU productive sectors: monetary- and physical-based index decomposition analysis

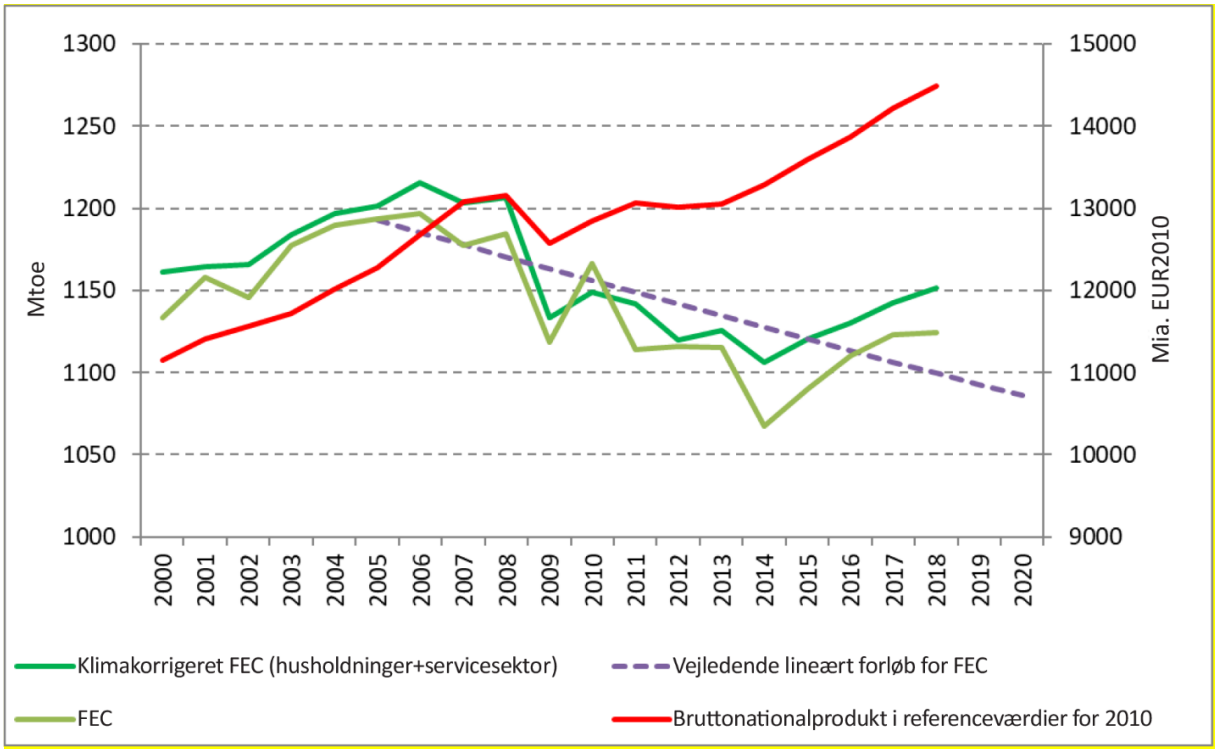
[8] http://www.indicators.odyssee-mure.eu/decomposition.html

[9] Vintertemperaturer påvirker behovet for opvarmning (højere temperaturer reducere efterspørgslen efter varme), hvilket udgør ca. 65 % af boligsektorens energiforbrug og 45 % af energiforbruget i servicesektoren. Baseret på estimater fra GD ENER og data fra Eurostat.

[10] Europa-Kommissionen (2019), Report of the work of the Task Force on mobilising efforts to reach the EU Energy efficiency targets for 2020

give hurtige besparelser. Derudover blev behovet for større fokus på at sikre, at bygninger, der gennemgår større renoveringsarbejder, opfylder mindstenormerne for energimæssig ydeevne, anerkendt. Dette vil dog ikke sikre de energibesparelser, der er nødvendige på den korte bane, men nærmere bidrage til 2030-målet.

Figur 1: BNP og det vejrkorrigerede endelige energiforbrug, 2000-2018[11].

Kilde: Egne beregninger baseret på ESTAT og data fra Odyssee, AMECO (BNP).

3. Fremskridt hen imod EU's energieffektivitetsmål for 2020

Det endelige energiforbrug[12] i EU-28 faldt med 5,8 % fra 1194 Mtoe i 2005 til 1124 Mtoe i 2018. Det ligger 3,5 % over målet for det endelige energiforbrug på 1 086 Mtoe for 2020. Forbruget faldt gennemsnitligt med 0,42 % pr. år mellem 2005 og 2018, men siden 2014 (da efterspørgslen efter opvarmning var langt lavere på grund af en ekstraordinær varm vinter) steg det med 5,3 % i 2018 i forhold til 2014. I 2018 steg forbruget med 0,1 % i forhold til året før.

[11] Vejrkorrektionsfaktoren blev beregnet som en andel af varmegraddagene i et givet år i forhold til de gennemsnitlige varmegraddage mellem 1980 og 2004. Denne korrektionsfaktor blev anvendt på energiforbruget til rumopvarmning i husholdningerne og i servicesektoren. Beregningen af varmegraddagene er foretaget i henhold til JRC's metoder, som er offentliggjort af Eurostat (https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/en/nrg_chdd_esms.htm)

[12] Indikatorer fra Eurostats energibalancer, der er i overensstemmelse med metoden frem til 2018 (endeligt energiforbrug 2020-2030 og primærenergiforbrug 2020-2030), anvendes til at overvåge fremskridt i opfyldelsen af Europas energieffektivitetsmål for 2020.

I 2018 blev der primært registreret et højere energiforbrug inden for transport (+1,3 % stigning pr. år i forhold til 2017) og industrien (+0,6 %). I modsætning hertil faldt energiforbruget i husholdningerne (-1,6 %) og i servicesektoren (-1,4 %).

Transportsektoren tegnede sig for 34 % af det endelige energiforbrug i 2018, efterfulgt af industrien og husholdningerne (begge 25 %), servicesektoren (13 %) og andre sektorer, herunder landbrug, fiskeri og skovbrug (3 %).

Primærenergiforbruget[13] i EU-28 faldt med 9,8 % fra 1721 Mtoe i 2005 til 1552 Mtoe i 2018. Det ligger 4,65 % over målet på 1 483 Mtoe for 2020. Det faldt gennemsnitligt med 0,8 % pr. år mellem 2005 og 2018. Efter tre år med stigninger blev der i 2018 registreret et fald på 0,7 % i forhold til året før.

4. Nationale mål

Indtil 2018 lykkedes det 12 medlemsstater at reducere eller holde det endelige energiforbrug under deres hypotetiske lineære forløb, der er nødvendigt for at nå deres vejledende mål inden 2020[14]. Med hensyn til primærenergiforbruget lå 15 medlemsstater under deres hypotetiske lineære forløb i 2018[15]. Samlet set lå det endelige energiforbrug i 11 medlemsstater (et fald fra 17 i 2017) i 2018 allerede under deres vejledende 2020-mål for det endelige energiforbrug[16]. Ligeledes var der kun 13 medlemsstater (en stigning fra 14 i 2017), der nåede eller var i stand til at holde deres primærenergiforbrug under deres vejledende 2020-mål i 2018[17].

I 2018 var der ikke nogen medlemsstater, der reviderede deres mål for energieffektivitet, hvilket betød, at nationale mål samlet fortsat ikke opfyldte EU's mål. Hvad angår det endelige energiforbrug, udgør de nationale vejledende mål i alt 1085 Mtoe, *dvs.* 1 Mtoe lavere end det mål, der er sat for EU. For primærenergiforbruget udgør de 1533 Mtoe, *dvs.* 50 Mtoe over det mål, der er sat for EU[18].

5. Udvikling i medlemsstater og sektorer

Mellem 2005 og 2018 steg det endelige energiforbrug (FEC2020-2030) i ni medlemsstater: Østrig, Cypern, Estland, Finland, Letland, Litauen, Malta, Polen og Slovenien. I forhold til 2017 steg det endelige energiforbrug i 18 medlemsstater i 2018, idet de største stigninger blev registreret i Malta (+6,1 %), Irland (+4,7 %) og Letland (+4,1 %). De største fald blev registreret i Grækenland (-4,8 %), Østrig (-2,5 %) og Tyskland (-1,5 %).

---

[13] Idem 12

[14] Tjekkiet, Grækenland, Spanien, Kroatien, Italien, Cypern, Letland, Nederlandene, Portugal, Rumænien, Slovenien, Finland.

[15] Tjekkiet, Estland, Grækenland, Kroatien, Italien, Letland, Litauen, Luxembourg, Malta, Portugal, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Finland, Det Forenede Kongerige.

[16] Grækenland, Spanien, Kroatien, Italien, Cypern, Letland, Nederlandene, Portugal, Rumænien, Slovenien, Finland.

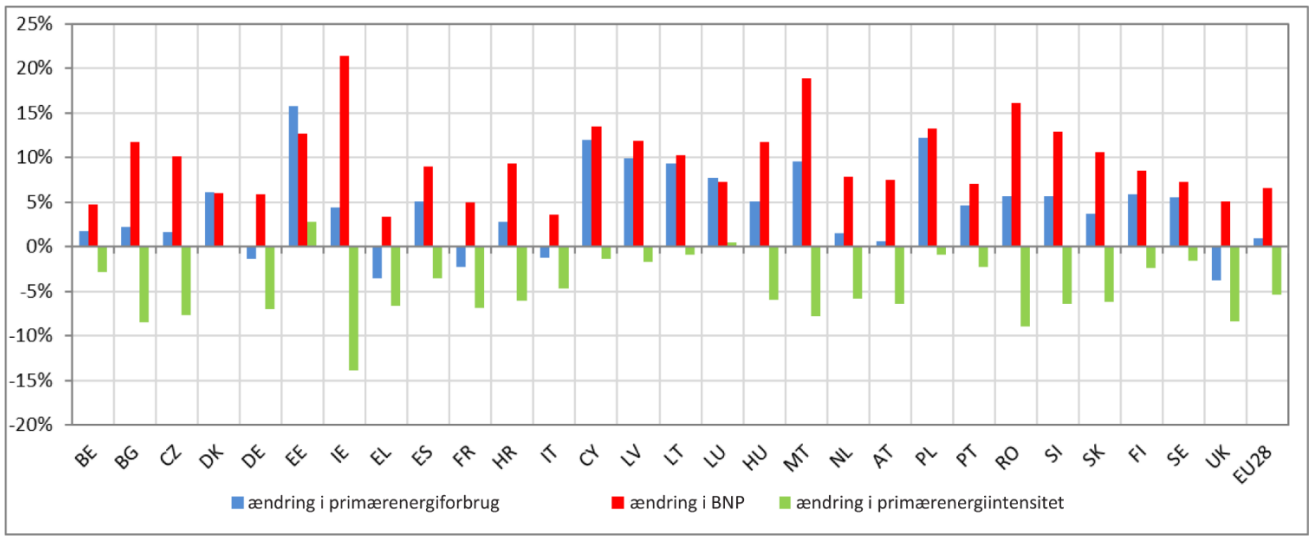
[17] Tjekkiet, Estland, Grækenland, Kroatien, Italien, Letland, Litauen, Luxembourg, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Finland, Det Forenede Kongerige.

[18] Forskellen kan være endnu større, eftersom niveauet for primærenergiforbruget og det endelige energiforbrug i visse nationale mål ikke følger den rigtige metode.

Primærenergiforbruget (PEC2020-2030) er faldet i alle medlemsstaterne mellem 2005 og 2018, undtagen i Estland, Cypern, Letland og Polen. De lande, der har de største fald i primærenergiforbruget, omfatter Grækenland (-25,7 %), Litauen (-23,4 %) og Det Forenede Kongerige (-21,1 %). Sammenlignet med 2017 faldt primærenergiforbruget yderligere i 14 medlemsstater, hvor de største fald blev registreret i Belgien (-4,6 %) efterfulgt af Østrig (-3,1 %) og Grækenland (-3,0 %). Omvendt blev de største stigninger registreret i Estland (+9,4 %), Letland (+5,1 %) og Luxembourg (+4,0 %).

Den primære energiintensitet faldt i alle medlemsstater i 2018 sammenlignet med 2005. Den steg dog mellem 2015 og 2018 i Danmark, Estland og Luxembourg.

Figur 2: Relativ ændring i primærenergiforbruget, den primære energiintensitet[19] og BNP, 2015-2018.

Kilde: Eurostat.

Den taskforce, der skal mobilisere indsatser for at nå EU's mål for 2020 for energieffektivitet, holdt et møde i juli 2019. Drøftelserne var koncentreret om at vurdere status baseret på Eurostats vurdering af energiforbruget for 2018 og om deling af god praksis for at opnå yderligere besparelser. På grund af det korte tidsrum indtil udgangen af 2020 indførte medlemsstaterne ikke mange nye foranstaltninger i 2018, og de synes i højere grad at fokusere på planerne for 2030. Medlemsstaterne påpegede også, at der på nuværende tidspunkt ikke er noget incitament for at investere i tekniske foranstaltninger, og det er bedre at vente til 2021, således at foranstaltningerne regnes med under artikel 7 i energieffektivitetsdirektivet.

Medlemsstaterne udpegede i deres årlige rapporter fra 2019[20] økonomisk vækst og øget aktivitetsniveau som de vigtigste faktorer bag stigningen i energiforbruget i 2017. Faktorerne bag det årlige fald i det primære og et mindre fald i det endelige energiforbrug i 2018 er endnu ikke blevet analyseret. Som anført ovenfor kan den primære årsag til den seneste stigning i det endelige energiforbrug være stigninger inden for transport og industri.

[19] Primærenergiforbrug i forhold til BNP.
[20] https://ec.europa.eu/energy/content/annual-reports-2019_en

Energiforbrug i husholdninger og servicesektoren faldt i forhold til tidligere år, hvilket delvist skyldes det varmere vejr i 2018. Faldet i primærenergiforbruget kan i højere grad være resultatet af ændringer i energimixet (f.eks. skift til vedvarende energi) og import (der begge påvirker beregningen mere end en faktisk ændring i det nuværende forbrug) eller effektivitetsforbedringer i energiomdannelse.

Uofficielle foreløbige data om energiforbrug for 2019[21] giver en delvis angivelse af den forventede udvikling for næste år. I 2019 faldt energiforbruget i EU med 2 % i forhold til året før, og det nåede dermed op på niveauet i 2015, samtidig steg BNP med 1,4 % samme år. Vejret synes at have spillet en rolle i denne henseende. Varmebølgerne i sommeren 2019 med temperaturer på over 40 °C i det nordlige Europa forårsagede en stigning i elforbruget på grund af luftkonditionering. De varme vintermåneder først og sidst i 2019 reducerede imidlertid elforbruget, hvilket samlet set mere end opvejede den høje efterspørgsel efter energi om sommeren. Et skift fra industriel produktion som kilde til vækst i BNP har også en indvirkning på energiforbruget – den industrielle produktion faldt i 2018 og 2019, navnlig inden for stålindustrien[22].

Den detaljerede analyse gør det muligt at foretage en mere kvantitativ analyse af forskellige faktorer, som ligger til grund for ændringerne i energiforbruget.

JRC-analysen for 2005-2017[23] angiver, at forbedringer i energiintensiteten var den vigtigste faktor bag faldet i energiforbrug i de produktive sektorer (industri, service og landbrug). Denne indvirkning er imidlertid blevet styrket af strukturelle ændringer. Højere arbejdsproduktivitet (bruttoværditilvækst pr. arbejdstime) og beskæftigelseseffekten har dog skubbet energiforbruget op. I den samme periode skyldtes faldet i energiforbrug også forbedringer i energieffektiviteten og virkningerne som følge af vejret. Halvdelen af disse virkninger blev opvejet af virkninger af vejret og befolkningsvækst, hvilket pressede forbruget op. Inden for både passager- og godstransport mere end opvejede vækst i aktivitetsniveauet forbedringer i energiintensitet, hvilket pressede energiforbruget op mellem 2005 og 2017.

Odyssee-Mure-analysen for 2005-2017[24] bekræfter, at energibesparelser spillede en vigtig rolle i at reducere det endelige energiforbrug. Strukturelle virkninger og klimavirkninger vil også give yderligere energibesparelser. Disse virkninger blev stort set opvejet af vækst i aktivitetsniveauet og i mindre omfang af ændringer i livsstil og andre virkninger. Faldet i primærenergiforbruget skyldes primært variationer i energisektorens forbrug (ændringer i energiforbrug, termisk effektivitet i energimixet) samt virkningerne af ændringer i det endelige energiforbrug og i mindre omfang ændringen i forbruget af andre energiomdannelser.

---

[21] Agora Energiewende (2020), The European Power Sector in 2019, https://www.agora-energiewende.de/fileadmin2/Projekte/2019/Jahresauswertung_EU_2019/172_A-EW_EU-Annual-Report-2019_Web.pdf

[22] Ibid.

[23] Economidou, M. and Romàn Collado, R. (2020), *op. cit.*

[24] http://www.indicators.odyssee-mure.eu/decomposition.html

5.1. Industrisektoren

Industriens endelige energiforbrug (beregnet efter den gamle metode til udarbejdelse af energiopgørelser) i EU-28 faldt i absolutte tal fra 332 Mtoe i 2005 til 285 Mtoe i 2018 (-14 %). I nogle lande øgede industrien imidlertid sit energiforbrug i denne periode, nemlig i Ungarn (+43 %), Letland (+29 %), Polen (+14 %), Malta (+11 %), Tyskland (+6 %), Litauen, Belgien, Østrig og Slovakiet (med mindre end 5 % hver). Sammenlignet med 2017 steg EU's endelige energiforbrug i industrien med 0,6 % i 2018, der var dog seks medlemsstater, der registrerede et fald. De lande med de største stigninger var Letland (+14,0 %), Slovenien (+7,3 %) og Estland (+6,6 %). I den treårige periode mellem 2015 og 2018 steg bruttoværditilvæksten af industriproduktionen med 8 % (4 % i 2018 sammenlignet med året før). Denne vækst i aktiviteten blev dog kun delvis afspejlet i udviklingen i energiforbruget, som steg med 2,3 % siden 2015.

Med hensyn til energiintensitet[25] lykkedes det næsten alle medlemsstater at forbedre industriens resultat mellem 2005 og 2018, hvilket førte til en samlet reduktion af energiintensiteten på 22 % i EU-28. Industrisektorens energiintensitet steg kun i Ungarn (+20 %), Letland (+20 %) og Grækenland (+1 %). Rumænien, Estland, Irland og Bulgarien registrerede dog de største forbedringer (over 50 %). Når man ser på den årlige udvikling i forhold til 2017 oplevede ni medlemsstater (Letland +6,8 %, Finland +3,5 %, Rumænien +2,6 %, Belgien +1,6 %, Frankrig +1,3 %, Spanien +1 %, Ungarn +0,8 %, Kroatien +0,6 %, Bulgarien +0,1 %) en stigning i industriens energiintensitet i 2018, mens alle andre medlemsstater fortsatte med at forbedre deres resultater.

5.2. Husholdningssektoren

Husholdningssektorens endelige energiforbrug (beregnet ved hjælp af den gamle metode til udarbejdelse af energiopgørelser) faldt kraftigt med 10,4 % fra 310 Mtoe i 2005 til 278 Mtoe i 2018 (men kun med 4,6 %, når der korrigeres for vejret). Energiforbruget steg imidlertid med 0,1 % mellem 2015 og 2018 (med et fald på -1,6 % i forhold til 2018). Denne stigning over tre år skyldtes til en vis grad koldere vintervejr i 2016 og 2017 (delvist udlignet af en varmere vinter i 2018), da forbruget til rumopvarmning tegner sig for ca. to tredjedele af husholdningers energiforbrug. Vejrkorrigeret energiforbrug til opvarmning har været svagt faldende siden 2010. I 2018 var antallet af varmegraddage 3 % lavere end i 2017, men energiforbruget i husholdningssektoren steg med 0,5 % fra år til år (baseret på skøn). Selv om rumkøling i boliger stadig tegner sig for en forholdsvis begrænset del af energiforbruget, er der sket en hastig stigning i nogle lande.

Medlemsstaterne pegede i deres årsrapporter på flere faktorer, der påvirkede energiforbruget i 2017:

- befolkningsvæksten eller stigningen i antallet af husstande
- stigning i hustandes disponible indkomst
- økonomisk vækst

[25] Energiforbrug i forhold til bruttoværditilvækst.

- forværring af klimaforhold om vinteren og
- forværring af klimaforhold om sommeren[26].

De første tre faktorer, som kan tilskrives konsekvenser af velstand, fortsatte formodentlig med at presse energiforbruget op i 2018. Virkningen blev dog mere end opvejet af vejrfaktoren, der førte til et årligt fald i energiforbruget (-1,6 %) i husholdningssektoren i 2018.

Intensiteten i husholdningerne hvad angår EU-28's energiforbrug i forhold til befolkningens størrelse faldt med 13,5 % mellem 2005 og 2018 (det faldt også med 1 % i 2018 i forhold til 2017). Resultaterne var dog ikke de samme for alle medlemsstaterne. I fem lande er resultaterne blevet forværret siden 2005: Litauen, Bulgarien (begge +16,5 &), Estland (+9 %), Rumænien (+6 %) og Malta (+1,7 %). Derimod var Grækenland (-29,5 %), Luxembourg (-27,4 %), Belgien (-26 %), Det Forenede Kongerige (-22 %), Irland (-20,5 %) og Slovakiet (-20 %) de lande, der nedbragte deres intensitet mest.

Tendensen til stigende energiforbrug kan være forbundet med den gennemsnitlige sats for energimæssig renovering, som fortsat er meget lav: kun ca. 1 %, der dækker over 0,4 % til 1,2 % på tværs af medlemsstaterne. Selv i medlemsstater med relativt høje satser, stammer de fleste besparelser fra lette eller mellemstore renoveringer, hvorimod antallet af grundlæggende renoveringer fortsat er meget lavt. Dette tilføjer ekstra risiko i form af en "lock-in"-effekt, fordi renoverede bygninger ikke bliver renoveret igen i en række år[27].

5.3. Servicesektoren

Servicesektoren registrerede en lille stigning i energiforbruget (beregnet ved hjælp af den gamle metode til udarbejdelse af energiopgørelser) mellem 2005 og 2018 (+1,5 %). Denne stigning skyldes delvis den høje stigning i aktivitetsniveauet - servicesektorens bruttoværditilvækst (BVT) steg med 23 % mellem 2005 og 2018. Forholdet mellem stigende beskæftigelse og energiforbrug i servicesektoren er mere tydeligt, idet energiforbruget stiger i en periode med forholdsvis stor vækst i beskæftigelsen frem til 2008 og igen i siden 2014. Faldet i energiforbruget i 2018 med 1,4 %, der blev ledsaget af en stigning i BVT og beskæftigelsen, skyldes imidlertid den varme vinter i 2018.

Den endelige energiintensitet i servicesektoren blev forbedret med 17 % i 2005-2018. De største forbedringer blev registreret i Irland, Ungarn, Slovakiet, Østrig og Sverige. Sammenlignet med 2017 blev EU's energiintensitet forbedret yderligere i 2018. Energiforbruget faldt, mens sektorens BVT steg med omkring 2,3 %.

5.4. Transportsektoren

Det endelige energiforbrug i EU's transportsektor (beregnet ved hjælp af den gamle metode til udarbejdelse af energiopgørelser)[28] steg med 3,6 % fra 368 Mtoe i 2005 til 381 Mtoe i 2018. I 2018 var der kun syv medlemsstater, der reducerede deres energiforbrug i denne sektor[29]

---

[26]. Tsemekidi-Tzeiranaki, S., Economidou, M., Cuniberti, B. and Bertoldi, P. (2020), *Analysis of the annual reports 2019 under the Energy Efficiency Directive*, Luxembourg, JRC120194.

[27] https://ec.europa.eu/energy/en/studies/comprehensive-study-building-energy-renovation-activities-and-uptake-nearly-zero-energy

[28] Inkl. transport i rørledninger i modsætning til tilgangen i COM(2015) 574 final, da 2020-målene for energieffektivitet ikke udelukker transport i rørledninger.

[29] En sammenligning mellem medlemsstaterne bør foretages med varsomhed, fordi det endelige energiforbrug er baseret på solgt brændstof frem for brændstof forbrugt inden for et lands grænser.

sammenlignet med niveauet i 2005: Grækenland (-14 %), Italien (-12 %), Spanien (-7 %) og i mindre omfang Det Forenede Kongerige, Luxembourg, Nederlandene og Sverige. Omvendt steg det betydeligt i Polen (+87 %), Litauen, Malta og Rumænien (med over 50 %). Denne vækst fortsatte i 2018 i 21 medlemsstater, og de største stigninger fra år til år blev registreret i Malta (+13 %), Ungarn, Litauen og Ungarn (alle over 7 %) og Polen (+6 %).

I lyset af udviklingen i årene efter vedtagelsen af energieffektivitetsdirektivet (*dvs.* 2013-2018) steg energiforbruget i transportsektoren med 33 Mtoe, hvilket er forklaringen bag 87 % af forskellen (38 Mtoe) i EU's mål for endeligt energiforbrug i 2020. Alene luftfart, der tegner sig for en stadigt højere andel af EU's samlede energiforbrug (over 5 %), forklarer over 27 % af denne forskel. Hvis luftfart og transportsektoren havde fastholdt energiforbruget på niveauet for 2013, ville EU med andre ord være meget tættere på at nå sit mål for det endelige energiforbrug.

Stigningen i transportaktiviteter og det begrænsede antal køretøjer med alternativt brændstof på markedet er fortsat de vigtigste faktorer bag det stigende energiforbrug. En anden vigtig faktor de senere år er brændstofeffektiviteten i flåden af køretøjer. I 2018 steg specifikke emissioner fra biler, der blev indregistreret første gang (som er knyttet til energiforbruget), for andet år i træk, efter et kontinuerligt fald fra 2010 til 2016. Den voksende andel af benzinbiler, der blev registreret for første gang, navnlig SUV'er (sport utility vehicles), synes at være den vigtigste årsag til de stigende emissioner fra nye biler i 2018. I 2018 blev der solgt flest benzinbiler i EU, og de udgjorde næsten 60 % af salget (en stigning på 53 % i forhold til 2017), hvorimod SUV'er tegnede sig for en tredjedel af solgte nye biler[30]. Mere energieffektive dieselbiler udgjorde 36 % af de biler, der blev indregistreret første gang[31].

Hvad angår luftfart, er efterspørgslen på verdensplan efter lufttransport mere end fordoblet siden år 2000. I 2018 registrerede EU den næsthøjeste stigning (efter Asien-Stillehavs-regionen) med 6,7 % i sædekilometer sammenlignet med 2017[32]. Det er værd at bemærke, at stigningen i energiforbruget inden for luftfart ville være langt højere uden forbedringer i energieffektivitet. Politiske tiltag og branchens tiltag har vist konkrete forbedringer i løbet af de seneste år (f.eks. er brændstofforbrug pr. passager faldet med 24 % fra 2005 til 2017), men disse fordele er blevet overhalet af den vedvarende vækst i trafik[33].

6. Energieffektivitetsdirektivet - den nuværende situation

Kommissionen fortsætter med i tæt samarbejde med medlemsstaterne at overvåge gennemførelsen af energieffektivitetsdirektivet.

I 2018 afsluttede Kommissionen sin strukturerede dialog (EU Pilot-anmodninger), som den indledte sammen med medlemsstaterne det foregående år for at sikre, at alle forpligtelser og krav i energieffektivitetsdirektivet blev korrekt afspejlet i den nationale lovgivning og politik.

---

[30] Benzin-SUV'er har i gennemsnit 10 % højere CO_2-emissioner end de gennemsnitlige emissioner for andre nye benzinbiler (jf. https://www.eea.europa.eu/highlights/average-co2-emissions-from-new).

[31] https://www.eea.europa.eu/publications/transport-increasing-oil-consumption-and

[32] https://www.icao.int/Newsroom/Pages/Solid-passenger-traffic-growth-and-moderate-air-cargo-demand-in-2018.aspx

[33] EEA, EASA and Eurocontrol (2019), European Aviation Environmental Report, https://www.easa.europa.eu/eaer/downloads

Efter en vurdering af besvarelserne fra EU Pilot-ordningen indledte Kommissionen mellem juli 2018 og januar 2019 traktatbrudssager i medfør af artikel 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde mod alle medlemsstater for deres manglende opfyldelse af forpligtelserne i henhold til energieffektivitetsdirektivet. Varigheden af disse sager var forskellig, men medlemsstaternes afklaringer og tilsagn løste de fleste af de bekymringer, Kommissionen havde givet udtryk for.

Alle medlemsstater indsendte deres 2019-årsrapporter i overensstemmelse med kravet i artikel 24 i energieffektivitetsdirektivet. Mange rapporter blev dog igen indsendt sent, var a ringe kvalitet, eller de manglede vigtige oplysninger. JRC analyserede disse årsrapporter i et separat dokument[34].

6.1. Fremskridt med hensyn til artikel 7 (energispareforpligtelser)

I henhold til artikel 7 har medlemsstaterne indrapporteret de energibesparelser, de har opnået for 2014-2017, med hensyn til at opfylde de nationale energispareforpligtelser for 2014-2020.

Analysen viser, at flere medlemsstater risikerer ikke at opfylde deres nationale energispareforpligtelser inden december 2020. I lyset af de energibesparelser, der er opnået for 2014-2017 og de forventede energibesparelser frem til 2020 fra de gennemførte politiske foranstaltninger, synes det meget usandsynligt (< 75 % sandsynlighed), at Bulgarien, Kroatien, Litauen, Luxembourg, Portugal, Rumænien og Spanien vil opfylde deres nationale forpligtelser. For Tjekkiet, Estland, Grækenland, Ungarn, Italien og Sverige synes det usandsynligt (> 75 % og < 95 % sandsynlighed). Omvendt er det meget sandsynligt (> 105 % sandsynligt), at Østrig, Cypern, Danmark, Finland, Irland, Letland, Malta, Nederlandene, Polen, Slovakiet og Det Forenede Kongerige vil opnå flere energibesparelser end de påkrævede inden den 31. december 2020. For Belgien, Frankrig, Tyskland og Slovenien synes det sandsynligt (> 95 % og < 105 % sandsynlighed), at de vil opfylde deres nationale mål for energibesparelser for 2020.

Ved at sammenligne de indberettede energibesparelser mellem 2014 og 2017 med de kumulative energibesparelser for 2014-2017, som hver medlemsstat havde anslået på baggrund af de gennemsnitlige årlige resultater, fremkommer det, at Bulgarien, Kroatien, Tjekkiet, Grækenland, Litauen, Luxembourg, Portugal, Rumænien og Spanien opnåede mindre en 80 % i 2017.

I deres årsrapporter for 2019 rapporterede ni lande[35], at de havde indført nye politiske tiltag. Desuden opdaterede nogle lande deres estimater for forventede og/eller faktiske energibesparelser for 2014 og 2015.

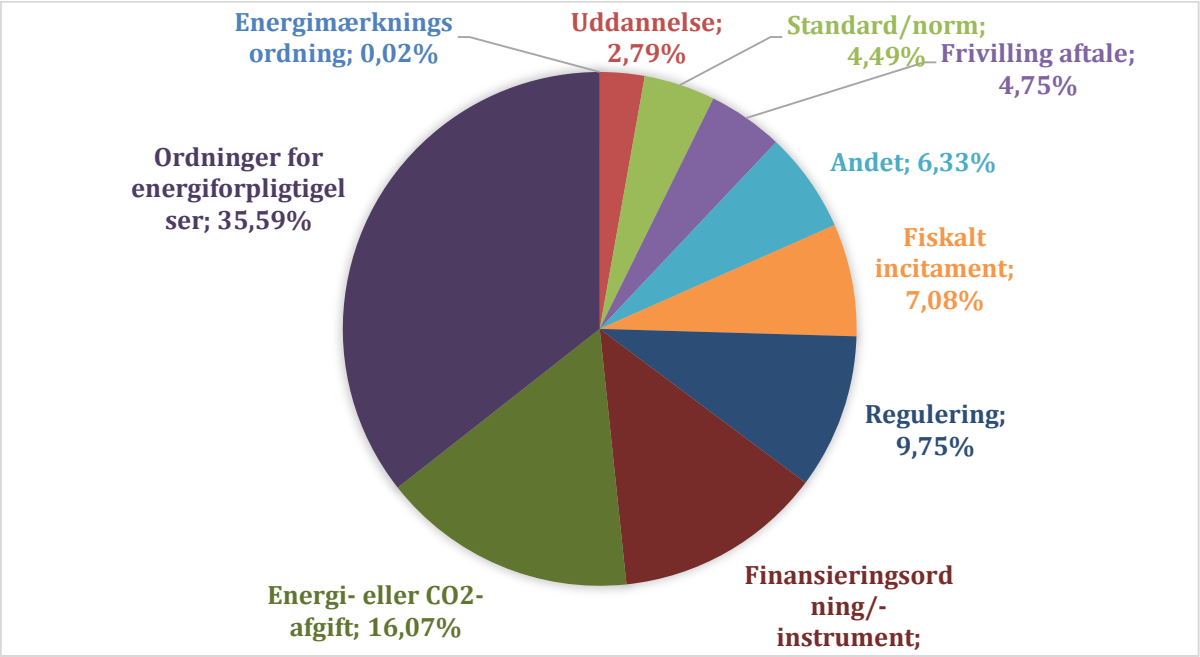
I 2019 blev der indberettet 58 nye foranstaltninger i alt under artikel 7. Heraf blev tolv (eller 20,7 %) gennemført af Ungarn, elleve (19,0 %) af Letland, ti (17,2 %) af Litauen, efterfulgt af Cypern, Det Forenede Kongerige og Spanien[36] (10,3 % hver)[37].

De fleste energibesparelser (36 %)[38] blev opnået gennem ordninger for energispareforpligtelser, 16 % på grund af energi- eller CO_2-afgifter og 20 % på grund af

[34] Tsemekidi-Tzeiranaki, et al. (2020), *op. cit.*
[35] Spanien, Tjekkiet, Grækenland, Letland, Ungarn, Italien, Litauen, Det Forenede Kongerige, Cypern
[36] Nogle nye foranstaltninger, som Rumænien har anført, er medtaget i tidligere udgaver af årsrapporterne (f.eks. årsrapporten fra 2017, men ikke i årsrapporten fra 2018).
[37] Tsemekidi-Tzeiranaki, et al. (2020), *op. cit.*

finansieringsordninger eller finanspolitiske foranstaltninger. Kun en mindre del af energibesparelserne (0,02 %) blev opnået som følge af mærkningsordninger og nationale fonde (jf. figur 3).

Figur 3. Fordeling af kumulative energibesparelser i 2014-2017, der medregnes i henhold til artikel 7 efter type af politisk foranstaltning

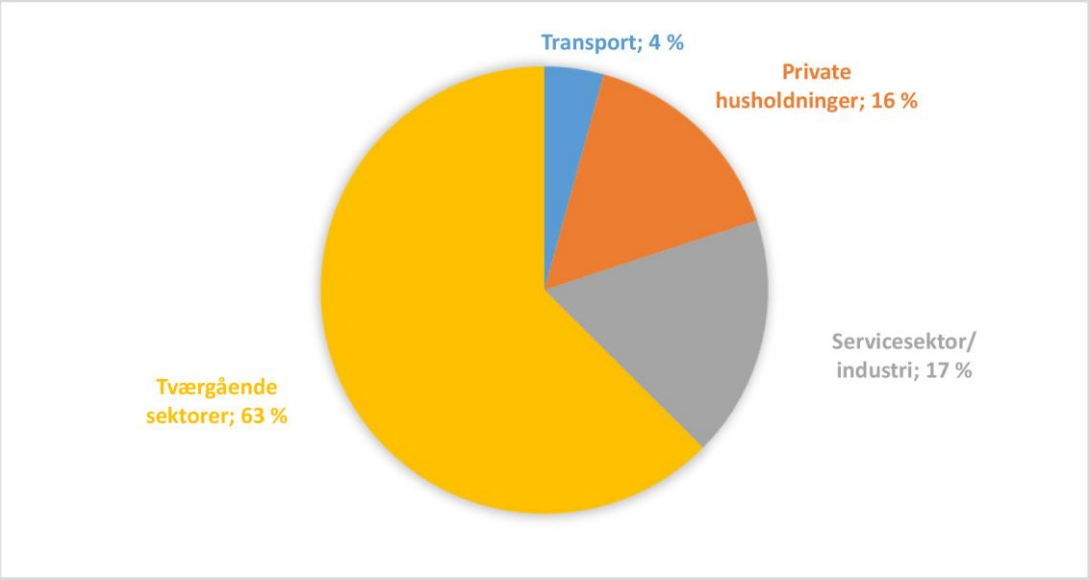

Kilde: Egne beregninger baseret på de nationale årsrapporter for 2019.

[38] Opnåede kumulative energibesparelser i 2017 fra nationale foranstaltninger, der er i tillæg til foranstaltninger på EU-plan

Næsten to tredjedele af de opnåede besparelser (63 %) skyldtes tværgående foranstaltninger, der er rettet mod forskellige sektorer, herunder bygninger. De resterende energibesparelser blev opnået takket være foranstaltninger rettet mod husholdninger (16 %), industrien og servicesektoren (17 %), efterfulgt af transport (4 %).

Figur 4. Fordeling af kumulative energibesparelser i 2014-2017 der medregnes i henhold til artikel 7 efter type af politisk foranstaltning

Kilde: Egne beregninger baseret på de nationale årsrapporter for 2019.

6.2. Fremskridt med hensyn til artikel 5 (offentlige organers bygninger som forbillede)

I 2018 blev der registreret en højere grad af overholdelse af indberetningsforpligtelserne i forhold til det foregående år, men seks medlemsstater indsendte fortsat ikke den anmodede opdatering i henhold til artikel 5. Blandt disse har Belgien, Malta, Nederlandene og Rumænien ikke indberettet deres resultater for de sidste to år til Kommissionen.

Blandt de medlemsstater, der har valgt standardtilgangen,[39] har fire nået deres årlige mål i form af renoveret etageareal i 2018. Disse var Bulgarien, Estland, Italien og Luxembourg. Blandt de medlemsstater, der har anvendt den alternative tilgang, har fem medlemsstater nået deres årlige energisparemål. Disse er Østrig, Irland, Polen, Slovakiet og Det Forenede Kongerige. For de resterende lande manglede der oplysninger, eller de indberettede data var mindre, end hvad der kræves for at nå det årlige mål.

Ud over årlige fremskridt er det også vigtigt at se på resultaterne mellem 2014 og 2018 og tage i betragtning, at de ekstra besparelser, der opnås i ét år, kan anvendes til at opfylde kravet over en periode på tre år. I henhold til tilgængelige data har 16 medlemsstater opfyldt eller overgået sine kumulative mål i henhold til artikel 5 for 2014-2018. Dette er en betydelig

[39] Standardtilgangen henviser til de foranstaltninger, der er truffet for at renovere 3 % af det samlede etageareal i opvarmede og/eller nedkølede bygninger på over 250 m^2, der ejes og benyttes af dens statsforvaltning, og som ikke opfylder mindstekravene til energi, mens den alternative tilgang henviser til andre omkostningseffektive foranstaltninger, der er truffet med henblik på at opnå tilsvarende energibesparelser.

forbedring i forhold til vurderingen det foregående år, men der er behov for yderligere tiltag i de lande, der halter bagud (Tjekkiet, Ungarn), eller for hvilke der mangler oplysninger for nogle år (Bulgarien, Kroatien, Danmark, Estland, Grækenland, Portugal, Rumænien, Slovenien, Malta og Sverige).

6.3. Produkter

Med hensyn til produkters energieffektivitet vedtog Kommissionen i marts og oktober 2019 14 forskrifter om miljøvenligt design og energimærkning efter flere års forberedelse sammen med interessenter. Disse forskrifter ændrer kravene til syv produktgrupper (i) køleskabe, ii) vaskemaskiner, iii) opvaskemaskiner, iv) belysningsprodukter, v) elektroniske displays, vi) elektriske motorer og vii) eksterne strømforsyninger), og de omhandler en ny produktgruppe (køle/fryseapparater, der anvendes til direkte salg). En stor ændring i de nye regler for miljøvenligt design er behovet for yderligere at forbedre muligheden for at reparere og genanvende apparater. I forbindelse med disse nye forskrifter om energimærkning vil den nye QR-kode med energimærkning fra den 1. marts 2021 give forbrugere mulighed for at få flere (ikke-kommercielle) oplysninger. For at fremskynde processen med bæredygtighed og energieffektivitet kan QR-koden bl.a. indeholde oplysninger om "produktpasset", herunder oplysninger om materialer osv. samt om det kan anvendes "plug-and-play" i det såkaldte "intelligente hjemmemiljø", (f.eks. understøttelse af europæiske standarder såsom SAREF). Disse 14 energimærkningsforskrifter, ud over to yderligere forskrifter om miljøvenligt design, udgør energimærkningspakken, som forventes at give endelige årlige besparelser på 167 TWt i 2030[40].

7. Konklusion

Den stigende tendens i energiforbruget, der er registreret siden 2014, blev brudt i 2018, delvist som følge af de højere vintertemperaturer. Alligevel var den positive udvikling i 2018 ikke tilstrækkelig til at få EU tilbage på sporet til at nå målene for energieffektivitet for 2020, før covid-19-krisen indtraf. Dette viser, at en stigning i den økonomiske aktivitet, der ikke ledsages af nye og yderligere politikker om energieffektivitet, kan føre til en større efterspørgsel efter energi. Skal energieffektivitetsmålene for 2030 nås, vil dette fortsat være et problem, når energiefterspørgslen retter sig igen efter covid-19-krisen.

Der er dog forskel på situationen på tværs af sektorer. Efter vedtagelsen af energieffektivitetsdirektivet i 2012 har transportsektoren oplevet en konsekvent stigning i energiforbrug og drivhusgasudledninger på trods af effektivitetsforbedringer. Kommissionens meddelelse om en grøn pagt fremhæver dette problem, og deri henvises til Kommissionens plan om at fremlægge en ny strategi for intelligent og bæredygtig transport senere i 2020. Der vil også være andre specifikke foranstaltninger, såsom en gennemgang af energibeskatningsdirektivet, hvor der vil blive set nærmere på betydningen af beskatning i transportsektoren. samt de nuværende undtagelser for luftfart og maritime aktiviteter. Derudover er der brug for yderligere at fremme brugen af elkøretøjer, og politikken om at overføre passager- og godstransport til jernbaner skal videreføres og styrkes yderligere i betragtning af den større energieffektivitet ved jernbanetransport.

Uden covid-19-krisen er det usandsynligt, at nye politikker kunne have ændret situationen tilstrækkeligt til at kunne på 2020-målet for energieffektivitet. Der kan dog stadig forekomme

[40] Manglende overholdelse og forbrugeradfærd kan reducere de faktiske besparelser ved disse foranstaltninger.

nogle forsinkede virkninger af de nuværende politikker, og vejret samt andre eksterne faktorer kan også spille en vigtig rolle med hensyn til at øge eller mindske hullet. Eftersom alle disse er tidsbegrænsede eller specifikke hændelser, kan efterfølgende ændringer i energiforbruget dog ikke betragtes som strukturelle eller vedvarende.

Med det nuværende resultatmæssige hul er det ikke nok at fortsætte som hidtil. Det er meget sandsynligt, at de nationale bidrag til energieffektivitet for 2030 – der er beskrevet i de nationale energi- og klimaplaner, der i henhold til forvaltningsforordningen skulle indsendes til Kommissionen inden udgangen af 2019 – samlet set ikke vil være tilstrækkeligt ambitiøse til at nå EU's energieffektivitetsmål for 2030. De manglende resultater af foranstaltningerne for energieffektivitet for 2020 og den manglende ambition for 2030 kræver velfunderede handlinger på nationalt plan og på EU-plan. Kommissionen arbejder i øjeblikket på en plan, der på ansvarlig vis skal øge EU's 2030-mål for reduktion af drivhusgasemissioner til mindst 50 % og op til 55 % sammenlignet med niveauerne i 1990. Heri indgår, at energieffektivitet muligvis skal bidrage i meget høj grad til at nå dette højere 2030-mål for reduktion af drivhusgasemissioner. Det skal påpeges, at det i Kommissionens meddelelse "En ren planet for alle"[41] forventes, at energieffektivitet kommer til at spille en vigtig rolle i alle scenarier med hensyn til at nå målene for klimaforandringer.

Kommissionens årlige strategi for bæredygtig vækst 2020[42] beskriver betydningen af energieffektivitet med hensyn til at undgå afvejninger mellem klimapolitik og stigende energipriser. Det vil kræve yderligere investeringer i energisystemet på 260 mia. EUR om året i perioden 2021-2030 at opfylde de eksisterende klima- og energimål for 2030. Den største del af investeringerne vedrører forbedring af energieffektiviteten i bolig- og servicesektoren.

Kommissionen vil desuden fortsat fokusere på at håndhæve EU-lovgivningen. Artikel 7 i det ændrede energieffektivitetsdirektiv forbedrer bestemmelserne for overvågning og kontrol af energibesparelser. Desuden er den næste gennemgang af energieffektivitetsdirektivet rykket frem og skal efter planen gennemføres inden juni 2021 for at nå et højere mål for reduktion af drivhusgasudledninger. Hele energieffektivitetsdirektivet vil blive evalueret. Hvis det besluttes, forventes det, at den efterfølgende revision bliver koncentreret om nye områder, hvor der er mulighed for at styrke og/eller fremme energieffektiviteten. Derudover vil princippet om energieffektivitet først få en mere fremtrædende rolle på tværs af politikområder, idet der tages højde for yderligere fordele ved energibesparelser samt støtte til en retfærdig omstilling.

I bygninger har det kommende "renoveringsbølgeinitiativ " til formål at fremme renoveringer og bidrage til at genopbygge økonomien efter covid-19 i overensstemmelse med princippet om en retfærdig omstilling. Gennemgangen af omkostningsoptimale mindstekrav til energimæssig ydeevne for nye og eksisterende bygninger, der gennemgår omfattende renoveringer,[43] og gennemførelsen af næsten energineutrale bygningsstandarder[44] forventes desuden at forbedre den energimæssige ydeevne af bygningsmassen på kort sigt. Håndhævelse og overholdelse af reglerne på lokalt plan skal forbedres, og derfor har

[41] COM(2018) 773

[42] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52019DC0650&from=EN

[43] Medlemsstaterne gennemgik deres omkostningsoptimale beregninger for at fastsætte minimumskravene i marts 2018.

[44] Fra 2021 skal alle nye bygninger opfylde kravene for næsten energineutrale bygninger, som de er defineret i medlemsstaterne (for nye offentlige bygninger har denne forpligtelse været et krav siden 2019).

Kommissionen styrket sit veletablerede samarbejde med borgmesterpagten og andre lokale kanaler. Derudover fortsætter arbejdet på standarder for energimæssige ydeevne og produktmærkning, og den nye arbejdsplan for miljøvenligt design for 2020-2024 er under udarbejdelse, ligesom nye områder i kraftig vækst også kan overvejes, såsom f.eks. datacentre og telekommunikationsnetværk.

Ud over de lovgivningsmæssige tiltag vil Kommissionen arbejde på mobilisering af de finansieringsinstrumenter, den har til sin rådighed for at implementere digitale løsninger og anvende intelligent digitalisering (AI, automatisering, big data, tingenes internet osv.) for at bidrage til at fremskynde processen, hvor der er påvist fordele, og bringe energieffektiviteten op på næste niveau. Kommissionen vil desuden inddrage det i fremtidige gennemgangsrapporter om den energimæssige ydeevne i IKT-sektoren (herunder datacentre) som en betydelig og hurtigt voksende slutbruger af energi.

For at sikre at de samlede resultater fuldt up opfylder 2030-målene, vil taskforcen, der har til opgave at mobilisere indsatsen for at nå EU's energieffektivitetsmål, fortsat bistå medlemsstaterne i at forfølge dette mål.

Kommissionen opfordrer Europa-Parlamentet og Rådet til at tilkendegive deres syn på denne statusrapport.

Tabel 1: Oversigt over indikatorer[45]

MS	Udvikling mod opfyldelse af 2020-målet		Udvikling på kort sigt		Energiintensitet for hele økonomien	Industri	Husholdningssektoren	
	Udvikling i PEC 2005-2018 sammenlignet med udvikling i PEC 2005-2020 mod opfyldelse af 2020-målet	Udvikling i FEC 2005-2018 sammenlignet med udvikling i FEC 2005-2020 mod opfyldelse af 2020-målet	Ændring i PEC 2018 sammenligt med PEC 2017 [%]	Ændring i FEC 2018 sammenligt med FEC 2017 [%]	Gennemsnitlig årlig ændring 2005-2018 i energiintensitet for PEC [%]	Gennemsnitlig årlig ændring 2005-2018 i energiintensitet for FEC [%]	Gennemsnitlig årlig ændring 2005-2018 i energiintensitet for FEC i husholdningssektoren pr. indbygger med klimakorrektioner [%]	Gennemsnitlig årlig ændring 2005-2017 i energiintensitet for FEC i husholdningssektoren pr. hustand med klimakorrektioner [%]
EU28	-	-	-0,6%	0,2%	-2,0%	-1,9%	-0,4%	-1,2%
BE	-	-	-4,6%	0,6%	-2,2%	-0,3%	-1,7%	-1,6%
BG	-	-	0,1%	0,2%	-2,8%	-4,5%	2,3%	0,4%
CZ	+	+	0,1%	-0,7%	-2,9%	-4,3%	1,4%	0,0%
DK	-	-	0,4%	0,6%	-2,0%	-2,1%	0,1%	-0,6%
DE	-	-	-2,1%	-1,5%	-2,2%	-1,4%	-0,1%	-0,2%
EE	+	-	9,6%	3,4%	-1,0%	-5,5%	1,4%	0,8%
IE	-	-	1,1%	4,7%	-4,1%	-4,9%	-2,1%	-2,9%
EL	+	+	-2,8%	-2,9%	-0,6%	0,6%	-0,8%	-1,0%
ES	-	+	-0,5%	3,8%	-1,6%	-1,5%	0,6%	-1,0%
FR	-	-	-0,1%	-1,3%	-1,7%	-1,1%	-0,4%	-1,1%
HR	+	+	-1,8%	-1,1%	-1,7%	-1,3%	0,6%	-1,1%
IT	+	+	-1,1%	1,1%	-1,3%	-2,6%	0,9%	-0,3%
CY	-	+	0,5%	-0,3%	-1,4%	-0,6%	4,7%	-1,6%
LV	+	+	5,1%	4,1%	-1,8%	2,1%	0,5%	-0,9%
LT	+	-	2,8%	3,8%	-4,7%	-2,0%	2,1%	-0,9%
LU	+	-	4,0%	4,0%	-3,0%	-1,7%	-1,2%	-3,1%
HU	-	-	-0,1%	0,1%	-1,8%	2,0%	0,5%	-0,2%
MT	+	-	1,8%	6,1%	-4,8%	-1,5%	10,9%	1,4%
NL	-	+	-0,6%	-0,1%	-2,1%	-1,7%	-0,8%	-1,6%
AT	-	-	-3,1%	-2,5%	-1,3%	-1,2%	1,1%	-0,1%
PL	-	-	1,9%	1,4%	-2,7%	-3,6%	2,9%	0,2%
PT	+	+	-0,7%	2,1%	-1,0%	-1,2%	-0,2%	-1,7%
RO	+	+	0,4%	1,1%	-4,3%	-5,4%	1,9%	-0,6%
SI	+	+	-0,8%	0,6%	-2,0%	-2,7%	0,7%	-0,4%
SK	+	-	-2,2%	-0,1%	-4,0%	-4,2%	-0,1%	-1,5%
FI	+	+	2,0%	2,3%	-1,7%	-0,3%	-0,2%	-0,7%
SE	-	-	1,3%	-0,6%	-2,5%	-1,4%	-1,0%	-0,9%
UK	+	-	-0,3%	0,7%	-3,0%	-2,9%	-1,9%	-2,1%
Kilde og udtræksdata	Eurostat 04/2020	Eurostat 04/2020	Eurostat 04/2020	Eurostat 04/2020	Eurostat 04/2020	Eurostat 04/2020	Eurostat 04/2020	Odyssee 01/2020

Tegnet "+" anvendes, hvis medlemsstaterne har sænket deres primære og endelige energiforbrug mellem 2005 og 2018 i et tempo, der er højere end det, der er nødvendigt i 2005-2020 for at opfylde 2020-målene for det primære og det endelige energiforbrug. I alle andre tilfælde anvendes tegnet "-". FEC står for endeligt energiforbrug, PEC står for primærenergiforbrug.

Kilde: Eurostat (gammel metode til udarbejdelse af energiopgørelser), JRC, Odyssee.

[45] Industriens energiintensitet er beregnet som forholdet mellem det endelige energiforbrug og bruttoværditilvæksten i kædeindekserede mængder (2010). På grund af databegrænsninger er denominatoren for bruttoværditilvækst i løbende priser anvendt for Malta.

Tabel 2: Oversigt over indikatorer[46]

MS	Tjenesteydelser	Transport			Elproduktion	
	Gennemsnitlig ændring 2005-2018 i energiintensitet for FEC i servicesektoren [%]	Gennemsnitlig ændring 2005-2018 i FEC i transportsektoren [%]	2017 sammenlignet med 2005 ændring i andel af toge, rutebiler, busser og trolleybusser til personbefordring [%]	2017 sammenlignet med 2005 ændring i andel af jernbaner og indre vandveje til godstransport [%]	gennemsnitlig årlig ændring 2005-2018 i varmeproduktionen fra kraftvarmeværker [%]	gennemsnitlig årlig ændring 2005-2018 i forholdet mellem omdannelsesoutput/ brændstofforbrug til varmeproduktion [%]
EU28	5,7%	0,3%	-0,4%	-0,5%	-0,8%	1,7%
BE	-0,5%	0,6%	-2,2%	7,0%	4,1%	2,5%
BG	-0,8%	1,9%	-14,2%	-8,2%	-2,3%	0,9%
CZ	-2,1%	1,2%	1,6%	0,8%	-1,0%	0,6%
DK	-1,4%	0,2%	-2,5%	NA	-1,0%	2,9%
DE	-2,3%	0,4%	0,1%	0,8%	0,0%	2,4%
EE	0,0%	1,3%	-3,5%	NA	3,3%	0,1%
IE	-3,8%	0,3%	-0,5%	NA	NA	3,8%
EL	0,9%	-1,0%	-4,2%	NA	1,3%	2,3%
ES	0,3%	-0,4%	-3,3%	NA	NA	2,0%
FR	-0,6%	0,2%	1,6%	0,6%	-3,5%	0,8%
HR	-0,2%	1,5%	-0,5%	-1,4%	1,1%	4,4%
IT	0,7%	-0,9%	-0,9%	5,4%	1,0%	2,6%
CY	1,0%	0,3%	NA	NA	67,4%	1,6%
LV	-1,8%	1,5%	-7,9%	NA	1,7%	-0,7%
LT	-1,8%	3,7%	-1,4%	-9,9%	-3,9%	9,2%
LU	-0,6%	-0,1%	2,6%	NA	2,2%	7,7%
HU	-5,3%	1,5%	-5,8%	-2,0%	-6,6%	0,4%
MT	-2,6%	3,5%	NA	NA	NA	4,8%
NL	-1,7%	0,0%	2,4%	8,2%	-2,5%	0,5%
AT	-2,9%	0,1%	1,7%	9,8%	2,0%	3,0%
PL	-2,2%	1,7%	-8,9%	-13,5%	-0,9%	0,7%
PT	-1,7%	0,1%	0,7%	NA	3,8%	5,2%
RO	-1,6%	3,3%	-4,2%	0,3%	-4,9%	0,5%
SI	-2,1%	2,6%	-0,8%	NA	0,8%	1,9%
SK	-4,4%	1,6%	-3,6%	-7,8%	-0,6%	0,3%
FI	0,2%	0,6%	0,7%	NA	-0,7%	1,3%
SE	-2,3%	0,0%	2,2%	NA	2,3%	0,7%
UK	-1,4%	-0,2%	2,1%	-1,6%	NA	3,7%
Kilde og udtræksdata	Eurostat 04/2020	Eurostat 04/2020	GD MOVE Håndbog 2019	GD MOVE Håndbog 2019	Eurostat 04/2020	Eurostat 04/2020

Kilde: Eurostat[47], GD MOVE, JRC, Odyssee

[46] Eurostats energiopgørelser, der er baseret på metoden frem til 2018, ligger til grund, med undtagelse af "Varmeproduktionen fra kraftvarmeværker" og "Omdannelsesoutput (konventionelle varmekraftværker + kernekraftværker) /brændstofforbrug til varmeproduktion".

[47] Eurostats energiopgørelser, der er baseret på metoden frem til 2018, ligger til grund, med undtagelse af "Varmeproduktionen fra kraftvarmeværker" og "Omdannelsesoutput (konventionelle varmekraftværker + kernekraftværker) /brændstofforbrug til varmeproduktion".

Tabel 3: Oversigt over indberettede energibesparelser for 2017 (ktoe) i henhold til artikel 7

	2017			Fremskridt hen imod målet			
	Nye besparelser	Samlede årlige besparelser	Kumulative besparelser i 2014-2017	Krav om samlede kumulative besparelser i 2020 (mål)	Fremskridt hen imod opfyldelse af de kumulative besparelser, der kræves frem til 2020	Anslået krav om årlig besparelse for 2014-2017	2014-2017 i forhold til de anslåede årlige besparelser
BE	286	1024	2691	6911	39 %	2468	109 %
BG	40	139	318	1942	16 %	694	46 %
CZ	167	470	1104	4565	24 %	1630	68 %
DK	212	872	2142	3841	56 %	1372	156 %
DE	2754	5157	15217	41989	36 %	14996	101 %
EE	92	97	279	610	46 %	218	128 %
IE	90	379	942	2164	44 %	773	122 %
EL	321	489	881	3333	26 %	1190	74 %
ES	436	1665	4318	15979	27 %	5707	76 %
FR	1281	4120	11038	31384	35 %	11209	98 %
HR	9	71	175	1296	13 %	463	38 %
IT	879	3183	8172	25502	32 %	9108	90 %
CY	64	69	78	242	32 %	86	91 %
LV	79	245	557	851	65 %	304	183 %
LT	90	135	365	1004	36 %	359	102 %
LU	10	34	69	515	13 %	184	38 %
HU	122	415	1156	3680	31 %	1314	88 %
MT	5	11	31	67	46 %	24	128 %
NL	668	2088	5503	11512	48 %	4111	134 %
AT	332	1071	2725	5200	52 %	1857	147 %
PL	1039	2646	5914	14818	40 %	5292	112 %
PT	29	124	329	2532	13 %	904	36 %
RO	56	421	1097	5817	19 %	2078	53 %
SI	34	134	314	945	33 %	338	93 %
SK	78	369	969	2284	42 %	816	119 %
FI	561	1119	3276	4213	78 %	1505	218 %
SE	1702	1702	3218	9114	35 %	3255	99 %
UK	966	4471	13500	27859	48 %	9950	136 %
I alt	12401	32720	86378	230169	38 %	82203	105 %

Kilde: Oplysninger fra medlemsstaterne suppleret med Kommissionens beregninger og skøn, hvor det er nødvendigt.